

# افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد  
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

[www.afgazad.com](http://www.afgazad.com)

[afgazad@gmail.com](mailto:afgazad@gmail.com)

Social

اجتماعی

نشریه پیشرو شماره ۴۴

۱۵ اگست ۲۰۱۲

## "نورانی" شهدای یکاولنگ را فراموش نکرد،

## ما او را فراموش نخواهیم کرد

یک سال پیش از امروز انسان بزرگ و غمخوار ملیت های محروم و فقیر، "داد نورانی" از میان ما رفت و ما را با کوهی از مشکلات تنها گذاشت. گرچه از نزدیک ندیده بودیم اما به کار و تلاش و حق طلبی و صداقتش به تمام معنا باور داشته و آن را با گوشت و پوست خویش احساس کرده بودیم و از این کار غریب نوازی او هیچ کس به جز دشمنان جبون و بزدلش دیگر کسی انکار کرده نمی تواند.

"داد نورانی" بدون توقع پولی، جلب مؤسسات داخلی و خارجی و یا شهرت طلبی عکسهای شهدای مظلوم ولایت بامیان را که نه روز به روی برفها و داخل منبرها یخ زده و دست بسته بدون قبر و کفن ماندند، در پیشرو، نشریه وزینش چاپ نمود. برای همه ما روشن است که شماری از نهادها و افراد بارها خون شهیدان ما را به امریکائی ها، ایتالیائی ها و فرانسوی ها فروختند و از خون شهیدان بامیان صاحب انجو و امکانات شدند. این افراد برای به دست آوردن پول از قبر شهیدان و خانواده های بی سرپرست و بیوه بامیان فلم ساختند و نماز تقلبی خواندند. اما "نورانی" با این افراد متفاوت بود. فکر می کنم وظیفه ایمانی و وجدانی خود می دانست که در غم و شادی مردم زحمتکش شریک باشد و این را در زندگی خود یک اصل قرار داده بود.

در روز نوزده جدی سال ۱۳۸۹ که مصروف تجلیل یادبود شهیدان مظلوم خود که توسط نیروهای خون آشام طالب و تنظیمی به شهادت رسیده بودند، در مدرسه صادقیه بودیم که ناگهان عکس برادر و پدر و داماد خود را در نشریه پیشرو دیدم، از جای خود برخاستم و نگاه کردم که اکثر وارثان شهیدان نشریه پیشرو را در دست دارند و همگی از "نورانی" به عنوان مرد خوب یاد می کنند. این اولین شخص مبارز و دلسوزی بود که با متانت و شجاعت عاملان کشتار شهیدان را بی پرده بیان کرد و از حق ما دفاع نمود و نامش به عنوان یک شخصیت مبارز بر دل بامیانی ها نشست.

بعد از آن روز تا ۱۹ جدی سال ۱۳۹۰ فکر می کردیم که دیگر کسی از شهیدان بامیان با صداقت و بدون استفاده جوئی یادبود نمی کند. اما در اشتباه بودیم، چون آن مرد مبارز شاگردانی را تربیه نموده که هرگز راه و هدف وی

را ترک نخواهند کرد. چنانچه دیدیم در ۱۹ جدی سال ۱۳۹۰ از شهیدان بامیان به گونه‌ی باشکوه یادبود به عمل آوردند. آنان با چاپ عکسهای شهیدان به شکل رنگه و ساختن فلمی از شهیدان ولسوالی یکاولنگ بامیان و شهدای فراه، کنر، ننگرهار و لغمان که در بمباردمان های هوایی نیروهای ناتو کشته شده بودند، نشان دادند که راه "نورانی" را ادامه می دهند. ما وارثان شهدای یکاولنگ برای دست اندرکاران نشریه وزین پیشرو و رهروان خط "داد نورانی" تعهد می سپاریم، تا زمانی که شما از این ابرمرد مبارز رو نگردانید، با شما هستیم. یاد "داد نورانی" گرامی و راهش پر رهرو باشد!

از سوی بازماندگان شهیدان یکاولنگ